

Avgörande

- 1) Bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), särskilt artiklarna 61 och 62, ska tolkas så, att de inte kräver och i princip inte heller förbjuder nationella bestämmelser som innebär att en lokal aktionsgrupp som uppfyller samtliga villkor i artikel 62.1 i förordningen endast kan utöva sin verksamhet i en viss juridisk form. Det ankommer dock på den hänskjutande domstolen att, med beaktande av samtliga av bestämmelsernas relevanta särdrag, försäkra sig om att dessa bestämmelser inte hindrar förordningens direkta tillämplighet och klargör att de utnyttjar det utrymme för skönsmässig bedömning som medlemsstaterna förfogar över enligt den nämnda förordningen, samt håller sig inom gränserna för förordningens bestämmelser. Likaså måste den försäkra sig om att de nationella bestämmelserna är förenliga med bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med de allmänna principerna i unionsrätten.
- 2) Unionsrätten hindrar i princip inte att nationella bestämmelser enligt vilka lokala aktionsgrupper endast kan utöva sin verksamhet i en viss juridisk form, efter en övergångsperiod på ett år, tillämpas på lokala aktionsgrupper som har upprättats i en annan juridisk form i enlighet med tidigare gällande nationella bestämmelser, trots att stödprogrammen och programperioderna redan pågår. Det gäller dock enbart under förutsättning att – vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma med beaktande av bland annat särdragen hos de på varandra följande nationella regleringarna och deras konkreta effekter – det vid tillämpningen av de nya bestämmelserna på sådana lokala aktionsgrupper klargörs att man utnyttjar det utrymme för skönsmässig bedömning som medlemsstaterna förfogar över enligt förordning nr 1698/2005, samt att tillämpningen sker inom gränserna för förordningens bestämmelser och med iakttagande av bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och de allmänna principerna i unionsrätten.

⁽¹⁾ EUT C 156, 1.6.2013.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 30 januari 2014 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 17 de Barcelona – Spanien) – France Telecom España, SA mot Organismo de Gestión Tributaria de la Diputación de Barcelona

(Mål C-25/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/20/EG — Avgift för exklusivt eller särskilt nyttjande av kommunal offentlig egendom som tas ut av tillhandahållare av elektroniska kommunikationstjänster — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Svaret kan klart utläsas av rättspraxis)

(2014/C 112/21)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 17 de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: France Telecom España, SA

Motpart: Organismo de Gestión Tributaria de la Diputación de Barcelona

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Juzgado de lo Contencioso Administrativo n° 17 de Barcelona – Tolkning av artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EGT L 108, s. 21) – Avgifter för nyttjanderätt och rätt att installera utrustning – Kommunal egendom – Upplåtande av rättigheter och upplåtande av förvaltningen av användningen

Avgörande

Unionsrätten ska, mot bakgrund av domen av den 12 juli 2012 i de förenade målen C-55/11, C-57/11 och C-58/11, Vodafone España och France Telecom España, tolkas så, att den utgör hinder för att tillämpa en avgift för rätten att nyttja faciliteter som installerats på, över eller under offentlig eller privat egendom, i den mening som avses i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv), som tas ut av sådana tillhandahållare av elektroniska kommunikationstjänster som inte är ägare till nämnda faciliteter.

(¹) EUT C 108, 13.4.2013.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 30 januari 2014 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Ordinario di Firenze – Italien-) Paola C mot Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Mål C-122/13) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Direktiv 2004/80/EG — Artikel 12 — Ersättning till offer för uppsåtliga våldsbrott — Rent intern situation — Uppenbart att domstolen saknar behörighet.)

(2014/C 112/22)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Ordinario di Firenze

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Paola C

Motpart: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunale Ordinario di Firenze – Tolkning av artikel 12 i rådets direktiv 2004/80/EG av den 29 april 2004 om ersättning till brottsoffer (EUT L 261, s. 15) – Tillämpningsområde – Lagstiftning i vilken det inte föreskrivs en ordning för ersättning till offer för uppsåtliga våldsbrott begångna i det egna landet som säkerställer en rättvis och lämplig ersättning till samtliga våldsbrottsoffer

Avgörande

Det är uppenbart att Europeiska unionens domstol är saknar behörighet att besvara den fråga som Tribunale ordinario di Firenze (Italie) har ställt.

(¹) EUT C 141, 18.5.2013.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 16 januari 2014 – nfon AG mot Fon Wireless Ltd och Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-193/13) (¹)

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Figurmärke innehållande ordelementet nfon — Invändning från innehavaren av ett gemenskapsfigurmärke innehållande ordelementet fon och av det nationella ordmärket FON — Överklagandenämndens avslag på invändningen)

(2014/C 112/23)

Rättegångsspråk: tyska